

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 571/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиоца П.В. из З., кога заступа пуномоћник Ј.М., адвокат из З., против тужене С.Ђ. из З., коју заступа пуномоћник С.М., адвокат из З., ради законског издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 510/15 од 18.11.2015. године, у седници већа од 14.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се **УВАЖАВА** ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 510/15 од 18.11.2015. године у ставу 1. изреке и пресуда Основног суда у Зрењанину 10 П2 355/2015 (2014) од 02.10.2015. године у ставу 1. изреке, па се обавезује тужена С.Ђ. из З. да на име законског издржавања тужиоцу П.В. из З. плаћа месечно по још 18.000,00 динара почев од 13.06.2014. године па убудуће, док за то постоје законски услови, неисплаћене рате исплати одједном, а будуће рате плаћа најкасније до 10. у месецу за текући месец са законском затезном каматом од доцње са исплатом будућих рата до њихове исплате, све у року од 15 дана по пријему судске одлуке и под претњом принудног извршења.

У преосталом делу ревизија тужиоца се **ОДБИЈА** као неоснована.

Тужена С.Ђ. се **ОБАВЕЗУЈЕ** да тужиоцу П.В. накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 (дванаестхиљада) динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 10 П2 355/2015 (2014) од 02.10.2015. године, у ставу 1. изреке, одбија се тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име доприноса за издржавање плаћа месечно 48.000,00 динара почев од 13.06.2014. године па убудуће, док за то постоје законски услови, да доспеле, а неисплаћене рате плати одједном са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваке рате до исплате, будуће редовно месечно плаћа до 10. у месецу за текући месец, у случају доцње са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваке рате до исплате све у року од 15

дана под претњом извршења. У ставу 2. изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 510/15 од 18.11.2015. године, у ставу 1. изреке, жалба тужиоца се делимично уважава, а делимично одбија, па се пресуда Основног суда у Зрењанину 10 П2 355/2015 (2014) од 02.10.2015. године у одбијајућем делу – у ставу 1. изреке, потврђује. У ставу 2. изреке, решење о трошковима спора садржано у ставу 2. изреке првостепене пресуде се преиначава тако што се тужена обавезује да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 67.500,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења. У ставу 3. изреке је одбијен тужиочев захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити повреде поступка на коју се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је син тужене из брака са Н.В. у ком браку је рођена и малолетна ћерка. Брак је разведен и отац је обавезан да доприноси издржавању малолетне ћерке, која је ученица средње школе и поверена на самостално вршење родитељског права мајци, са 15% од својих сталних месечних примања. Тужилац је рођен ... године, налази се на редовном школовању (студира на два факултета – Факултету за с. на У. У. у Б. и Ф.з.с. и.ф.в. У. у Н.С.). Осим тога је и врхунски спортиста (теквондо) па тренинзи и такмичења захтевају додатна средства. Станује у Н.С. где похађа наставу на факултету, а три пута недељно тренира у Р.. Узевши у обзир све наведено као и остале животне потребе, судови су закључили да је за месечно издржавање тужиоца потребно око 137.000,00 динара.

Утврђујући могућности тужене и другог родитеља да учествује у задовољавању тих потреба судови су нашли да је тужена лекар специјалиста и да су њена укупна месечна примања и то по основу редовне зараде, прековременог и допунског рада око 145.000,00 динара. Од тих средстава она доприноси законском издржавању тужиоца са 22.000,00 динара месечно. На тај износ је обавезана правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину, која је донета у току трајања ове парнице, а тужилац је иначе у парници потраживао по основу законског издржавања укупно 70.000,00 динара, па се у поновном поступку одлучује о преосталом тражењу с обзиром да је у том делу другостепени суд укинуо првостепену пресуду. Осим тога, отплаћује стамбени кредит у месечном износу од 502,42 CHF, има месечне трошкове за комуналије око 20.000,00 до 25.000,00 динара и за сопствено издржавање око 20.000,00 динара, а учествује и у издржавању малолетне ћерке. Тужиочев отац је грађевински инжењер, запослен у Н. а.д. Н.С. где по основу сталних месечних примања и то на име месечне зараде као и годишњих премија зарађује око 303.000,00 динара месечно. Од тог износа он 15% издваја за законско издржавање малолетне ћерке или око 45.000,00 динара, има трошкове комуналија око 20.000,00 динара, трошкове за сопствене

потребе 30.000,00 до 40.000,00 динара и има кредит за отплату аутомобила од 25.000,00 динара месечно.

Ценећи наведено, судови су закључили да су реалне потребе студента око 67.000,00 динара месечно и да те потребе могу да се задовоље учешћем родитеља са по 15% од њихових сталних месечних примања. С обзиром да мајка са тим износом већ учествује у издржавању тужиоца а на основу правноснажне пресуде која је донета у току трајања ове парнице, као и да односи између тужиоца и тужене као мајке нису добри, те да би одређивање већег износа обавезе тужене било за њу очигледно неправедно, тужбени захтев је у преосталом делу одбијен као неоснован.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона је предвиђено да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Међутим, исти закон у члану 162. став 3. предвиђа да, ако је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања. У конкретном случају, нижестепени судови налазе да тужилац за своје потребе троши месечно око 137.000,00 динара али да то нису реалне потребе већ да су оне око 67.000,00 динара месечно. По мишљењу овог суда утврђивањем реалних трошкова студента нижестепени судови нису правилно применили одредбу члана 162. став 3. Породичног закона јер она управо инсистира на животном стандарду родитеља и даје право детету да му се кроз износ законског издржавања омогући исти такав стандард. Тужиочеви родитељи су обоје са надпросечним примањима при чему је однос између примања оца и примања мајке у односу од приближно 2 према 1 у корист оца. Отуда родитељи и у издржавању тужиоца треба да учествују са приближно таквим односом. Тужиочеве потребе које је првостепени суд утврдио на око 137.000,00 динара су проистекле из чињенице да он студира на два факултета и да је врхунски спортиста, а са друге стране имајући у виду њихова примања родитељи те потребе могу да задовоље не угрожавајући сопствену егзистенцију, нити друге обавезе законског издржавања. С обзиром да мајка по правноснажној пресуди већ учествује у издржавању тужиоца са 22.000,00 динара, по мишљењу овог суда, њене могућности да у том издржавању учествују су веће и износе око 40.000,00 динара месечно. Са тим износом она неће угрозити сопствену егзистенцију, моћи ће да учествује у издржавању малолетне ћерке, с тим што се њој у издржавање урачунава и свакодневна брига о васпитању и неговању малолетног детета и да намири остале потребе, а имајући у виду и учешће оца задовољиће се потребе тужиоца како су напред утврђене. На тај начин су задовољени и критеријуми из члана 155. став 2. Породичног закона, те у таквој ситуацији не може да се ради о очигледној неправди по тужену без обзира на то какви су односи између ње и тужиоца. У складу са наведеним овај суд је и преиначио нижестепену пресуду и тужену обавезао да у издржавању тужиоца учествује са још 18.000,00 динара месечно ставом првим изреке ове пресуде на основу члана 416. став 1. ЗПП.

За преостали износ, а којим је одбијен тужиочев захтев за издржавање до тражених 70.000,00 динара ревизија је неоснована, односно тужилац неосновано истиче да су могућности тужене и веће од оних како је то наведено у овој одлуци. Тужиоцу не припада камата на износе заосталих рата, с обзиром да оне нису доспеле, односно ни утврђене до доношења ове пресуде, а правилна је и одлука другостепеног суда у погледу трошкова поступка који су тужиоцу досуђени. С

тим у вези и одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Тужиоцу су признати трошкови ревизијског поступка од 12.000,00 динара за писање ревизије од стране адвоката, колико је то у ревизији тражено, а остали трошкови ревизијског поступка нису признати, с обзиром да нису ни опредељени.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**